

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/21-01/1012
URBROJ: 354-01/21-9
Zagreb, 15. prosinca 2021.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u Vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice te Jasnice Lozo i Karmele Dešković, članica, povodom žalbe žalitelja Ramić-Trade d.o.o., Podstrana, OIB: 39960448656, na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2021/S 0F5-0039154, predmet nabave: izgradnja TS 35-20(10) kV Bogomolje, naručitelja HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, OIB: 46830600751, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16; dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi

R J E Š E N J E

1. Poništava se dio dokumentacije o nabavi zahvaćen nezakonitošću u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2021/S 0F5-0039154, predmet nabave: izgradnja TS 35-20(10) kV Bogomolje, naručitelja HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, nadoknadi žalitelju Ramić-Trade d.o.o., Podstrana, troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, objavio je 28. listopada 2021. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2021/S 0F5-0039154, predmet nabave: izgradnja TS 35-20(10) kV Bogomolje. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s relativnim ponderima - jamstveni rok 10% i cijena 90%.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi žalbu je dana 8. studenog 2021. godine, putem sustava E-Žalba, Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio žalitelj Ramić-Trade d.o.o., Podstrana. Žalba je uređena podneskom zaprimljenim kod žalbenog tijela dana 12. studenog 2021. godine.

Žalitelj u žalbi u bitnome osporava dio sadržaja dokumentacije o nabavi, žalbenim zahtjevom predlaže poništenje dijela dokumentacije o nabavi zahvaćenog nezakonitošću i traži naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.000,00 kuna.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome osporava žalbene navode žalitelja i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izveden je dokaz pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj u žalbi navodi da se u Tehničkoj specifikaciji, dio 2. Tablice tehničkih podataka, na stranici 82. nalazi tablica 2.3.1. Tablica tehničkih podataka - energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA, u kojoj je jedan od tehničkih zahtjeva terećenje transformatora prema IEC 354/1972 ili jednakovrijedno. Iako je naručitelj kod oznake navedene norme upotrijebio skraćenu oznaku „IEC 354/1972“, evidentno je, tvrdi žalitelj, da se radi o normi pune oznake IEC 60354:1972 koja je objavljena 1. siječnja 1972. godine, a čiji naziv glasi „Opterećivanje uljem napunjenih energetskih transformatora“. Žalitelj upućuje na web stranice međunarodne normirne organizacije IEC, iz kojih je vidljivo da navedena norma ima status „Povučeno“ te dostavlja dokaz o navedenom - ovjereni prijevod podataka o normi IEC 60354:1972. Nadalje, nastavlja žalitelj, navedena norma je potom dobila svoj ispravak 1992. godine, koji nosi oznaku IEC 60354:1991/COR1:1992, a upućivanjem na web stranice međunarodne normirne organizacije IEC žalitelj ukazuje da i ovaj ispravak norme također ima status „Povučeno“, no, da na istoj web stranici stoji napomena da je predmetno izdanje (norma IEC 60354:1991/COR1:1992) zamijenjeno novom normom, odnosno izdanjem IEC 60076-7:2005. Za navedeno žalitelj dostavlja dokaz - ovjereni prijevod podataka o navedenoj normi.

Ova norma, IEC 60076-7:2005, tvrdi žalitelj, predstavlja jedinu važeću normu koja se odnosi na terećenje transformatora, štoviše, ova norma je naknadno prihvaćena u izvorniku i kao hrvatska norma pod oznakom HRN IEC 60076-7:2008 (puni naziv norme: Energetski transformatori - 7. dio: Opterećivanje uljem napunjenih energetskih transformatora), a što žalitelj dokazuje upućivanjem na web stranice nacionalnog normirnog tijela Republici Hrvatskoj - Hrvatskog zavoda za norme, dostavljajući status norme HRN IEC 60076-7:2008 iz kataloga hrvatskih norma.

Slijedom gore iznesenih dokaza, žalitelj ukazuje da je naručitelj potencijalnim ponuditeljima postavio nemoguć i nelogičan zahtjev, budući da traži terećenje (opterećivanje) transformatora u skladu s nevažećom normom IEC 60354:1972. Stoga žalitelj smatra da je ovakva odredba tehničke specifikacije nejasna, neprecizna i nerazumljiva te da je kao takva protivna odredbi članka 200. stavka 1. ZJN 2016., kao i članka 206. stavka 2. ZJN 2016. Zbog navedenog, smatra žalitelj, potrebno je poništiti ovu odredbu tehničke specifikacije iz točke 2.3.1. Tablica tehničkih podataka.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da je u tehničkoj specifikaciji, dio 2. Tablice tehničkih podataka, propisao terećenje transformatora prema IEC 354/1972 ili jednakovrijedno. Činjenica da je norma nevažeća, prema naručitelju, ne znači ujedno da naručitelj ne smije propisati konstrukciju, izvedbu i ispitivanje po starijem izdanju neke norme. Naime, navodi da se norme često mijenjaju te da stoga većina proizvođača nije u mogućnosti vršiti ispitivanja (niti mijenjati konstrukciju) nakon svakog novog izdanja svake relevantne norme, jer bi u tom slučaju troškovi samog proizvoda bili značajno viši. Iz tog razloga, navodi, samo mali broj proizvođača posjeduje ispitivanja po najnovijim normama. Kako bi mogao omogućiti većem broju zainteresiranih gospodarskih subjekata sudjelovanje

u ovom nadmetanju, naručitelj navodi da je uvažio i propisao i starija izdanja normi, čime je ujedno omogućio i niže troškove konačnog proizvoda koji je predmet nabave.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je da je točkom 2.3. predmetne dokumentacije o nabavi – Tehnička specifikacija, propisano: „Ponuditelj je dužan u svojoj ponudi priložiti dokumente kojima dokazuje sukladnost ponuđene robe sa zahtjevima u pogledu opisa predmeta nabave i tehničke specifikacije. Tehnička specifikacija nalazi se u dokumentu Prilog C. – Tehnička specifikacija. Sukladno uvjetima u DON, Ponuditelj u ponudi treba dostaviti: - Popunjene, potpisane i ovjerene Tablice tehničkih podataka (poglavlje 2. Tehničke specifikacije). Tehnička specifikacija stavlja se na raspolaganje elektroničkim sredstvima komunikacije uz neograničen, izravan i besplatan pristup. U tehničkoj specifikaciji Naručitelj sukladno članku 209. st. 2 upućuje na određene norme prilikom opisa robe koja je predmet nabave jer se na taj način najbolje mogu opisati tehničke karakteristike tražene robe. Naručitelj će pored normi navedenih u tehničkoj specifikaciji prihvatiti i jednakovrijedne norme. Izrada po drugim normama odnosno po drugim odredbama iz tehničke regulative koja osigurava iste ili bolje karakteristike i/ili kvalitetu također će biti prihvaćena. Ukoliko Ponuditelj koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu nudi izradu po jednakovrijednim normama jednakovrijednost će na kraju postupka dokazivati dostavom ažurnih popratnih dokumenata, odnosno potvrdama i drugom dokumentacijom kojom dokazuje da je ispunio propisane uvjete iz Tehničke specifikacije. Naručitelj temeljem članka 211. st. 2. ZJN 2016 neće odbiti ponudu zbog toga što ponuđena roba nije u skladu s tehničkim specifikacijama na koje je uputio, ako ponuditelj u ponudi na zadovoljavajući način naručitelju dokaže, bilo kojim prikladnim sredstvom, što uključuje i sredstva dokazivanja iz članka 213. ZJN 2016, da rješenja koja predlaže na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve definirane tehničkim specifikacijama.“

Člankom 206. stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da tehničke specifikacije moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku javne nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju. Nadalje, člankom 4. ZJN 2016 propisano je da je naručitelj u primjeni tog Zakona u odnosu na sve gospodarske subjekte obvezan poštovati, između ostalog i načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti. Stavkom 3. istog članka propisano je da je naručitelj obvezan primjenjivati odredbe ovoga Zakona na način koji omogućava učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava.

Uvidom u Tablicu tehničkih podataka 2.3.1. - energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA, razvidno je da se radi o trofaznom energetskom uljnom transformatoru te je utvrđeno da je jedan od tehničkih zahtjeva za navedeni transformator „terećenje transformatora prema IEC 354/1972 ili jednakovrijedno“.

Među strankama je nesporno da se u konkretnom slučaju radi o normi koja je povučena te koju je zamijenila norma IEC 60076-7:2005, a koja je prihvaćena i kao hrvatska norma pod oznakom HRN IEC 60076-7:2008 (naziv norme: Energetski transformatori - 7. dio: Opterećivanje uljem napunjenih energetskih transformatora). Među strankama žalbenog postupka u konkretnom slučaju dakle nije sporan sadržaj predmetne norme, već žalitelj samo naručitelju spori pravo da tehničke specifikacije predmeta nabave sukladno članku 209. ZJN 2016 opiše upućivanjem na normu koja je povučena.

Naručitelj se u odgovoru na žalbu očitovao na način da navedena činjenica ne znači ujedno da naručitelj ne smije propisati konstrukciju, izvedbu i ispitivanje po starijem izdanju neke norme, budući da se norme često mijenjaju te stoga većina proizvođača nije u mogućnosti vršiti ispitivanja (niti mijenjati konstrukciju) nakon svakog novog izdanja pojedine norme, jer bi u tom slučaju troškovi samog proizvoda bili značajno viši, a kako bi

omogućio većem broju zainteresiranih gospodarskih subjekata sudjelovanje u predmetnom nadmetanju, naručitelj je uvažio i propisao i starija izdanja normi, čime je ujedno omogućio i niže troškove konačnog proizvoda koji je predmet nabave.

Prema naprijed navedenom, predmetnom dokumentacijom o nabavi, točkom 2.3., propisano je da će naručitelj, pored normi navedenih u tehničkoj specifikaciji prihvatiti i jednakovrijedne norme, kao i da će izrada po drugim normama odnosno po drugim odredbama iz tehničke regulative koja osigurava iste ili bolje karakteristike i/ili kvalitetu također biti prihvaćena. Stoga je ponuditeljima u konkretnom postupku nabave omogućeno udovoljiti propisanom tehničkom zahtjevu za terećenje transformatora iz tablice 2.3.1. tehničkih podataka – energetski transformator 35/20(10) kV, 4 MVA prema traženoj normi ali i prema važećoj normi, kao i svakoj drugoj jednakovrijednoj kao i prema drugim normama odnosno drugim odredbama tehničke regulative koja osigurava iste ili bolje karakteristike i/ili kvalitetu. Zbog navedenog, ovo je tijelo u konkretnom predmetu u cijelosti prihvatilo jasnu argumentaciju naručitelja iz odgovora na žalbu te ocjenjuje da žalitelj neosnovano navodi da je naručitelj na opisani način potencijalnim ponuditeljima postavio nemoguć i nelogičan zahtjev, kao i da je osporavana odredba tehničke specifikacije nejasna, neprecizna i nerazumljiva te kao takva protivna odredbama članaka 200. stavka 1. i 206. stavka 2. ZJN 2016. Stoga ovo tijelo ne nalazi da bi naručitelj ovakvim propisivanjem povrijedio odredbe ZJN 2016 pa je sukladno tome predmetni žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da se u tehničkoj specifikaciji, dio 2. Tablice tehničkih podataka, na stranici 83. nalazi tablica 2.4.1. - Tablica tehničkih podataka - Transformator za kućnu potrošnju 20(10)/0,4 kV, koja se odnosi na trofazni uljni transformator nazivne snage 100 kVA. Navodi da su među tehničkim zahtjevima iz predmetne tablice propisani gubici praznog hoda $\leq 210W$ i gubici zbog opterećenja $\leq 1750 W$. Prema žalitelju, propisani gubici suprotni su važećoj Uredbi Komisije (EU) br. 548/2014. od 21. svibnja 2014. o provedbi Direktive 2009/125/EZ EU Parlamenta i Vijeća u pogledu malih, srednjih i velikih strujnih transformatora, kao i važećem Zakonu o energetske učinkovitosti (Narodne novine, broj 127/14, 116/18, 25/20, 32/21, 41/21). Navodi da se spomenutom Uredbom utvrđuju zahtjevi za ekološki dizajn transformatora najniže snage 1 kVA koji se koriste u prijenosu i distribuciji električne energije ili za industrijske primjene. Uredba je stupila na snagu 11. lipnja 2014. godine i odnosi se na transformatore kupljene nakon tog datuma i stavljene na tržište EU ili puštene u uporabu unutar EU nakon 1. srpnja 2015. Cilj ekološkog dizajna transformatora, navodi žalitelj, je povećanje energetske učinkovitosti i smanjenje negativnog utjecaja na okoliš kroz smanjenje emisije CO₂. Da bi se to postiglo, ekološki dizajn transformatora ograničava dozvoljene vrijednosti gubitaka u transformatorima. Za transformatore snage do 3150 kVA propisane su najveće dozvoljene vrijednosti gubitaka tereta i gubitaka praznog hoda, dok su za transformatore snage veće od 3150 kVA propisani najniži indeksi vršne učinkovitosti (eng. Peak Efficiency Index, PEI). Budući da je primjena Uredbe Komisije br. 548/2014 obvezujuća, žalitelj navodi da je naručitelj bio dužan vrijednosti gubitaka za trofazni uljni transformator nazivne snage 100 kVA propisati u skladu s navedenom Uredbom. Propisivanjem neodgovarajuće razine gubitaka, nastavlja žalitelj, naručitelj je postupio suprotno važećoj i obvezujućoj Uredbi Komisije (EU) br. 548/2014. te važećem Zakonu o energetske učinkovitosti, koji u članku 32. stavak (1) propisuje da proizvodi povezani s energijom mogu biti stavljeni na tržište samo ako su sukladni sa zahtjevima propisanim za eko-dizajn proizvoda.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da je navedena Direktiva 2009/125/EZ te Uredba Komisije (EU) 548/2014 razine 2. na snazi od 1. srpnja 2021. godine i da bi potencijalni ponuditelji, bez obzira na to što je traženo dokumentacijom o nabavi, nudili energetske transformatore koji imaju tehničke značajke sukladne s

navedenom Direktivom, odnosno Uredbom. Osim toga, navodi, ako je žalitelj tijekom izrade dokumentacije o nabavi imao bilo kakvih pitanja, dvojbi ili nejasnoća, mogao je od naručitelja zatražiti pojašnjenje.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je da su tehničkom specifikacijom, točkom 2.4.1. Tablice tehničkih podataka - Transformator za kućnu potrošnju 20(10)/0,4 kV, određeni uvjeti za trofazni uljni transformator nazivne snage 100 kVA te su između ostalih zahtjeva određeni i zahtjevi za gubitcima praznog hoda, kod kojih je tražena vrijednost $\leq 210\text{W}$ te gubitcima zbog opterećenja, kod kojih je tražena vrijednost $\leq 1750\text{ W}$. Uvidom u Uredbu Komisije (EU) br. 548/2014 od 21. svibnja 2014. o provedbi Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu malih, srednjih i velikih strujnih transformatora, na koji dokument se žalitelj poziva u žalbi, utvrđeno je da su Prilogom I. spomenute Uredbe određeni „Zahtjevi za ekološki dizajn za trofazne srednje velike strujne transformatore nazivne snage $\leq 3\ 150\text{ kVA}$ “, među kojima su u Tablici 1.1. određeni, za nazivnu snagu od 100 kVA, „Najviši gubici praznog hoda“ u vrijednosti od 130 W te „Najviši teretni gubici“ od 1250 W, s primjenom od 1. srpnja 2021. godine.

U svezi navedenog, žalbeno tijelo ukazuje na Direktivu 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. godine o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ. Navedena Direktiva preuzeta je u hrvatsko zakonodavstvo Zakonom o energetske učinkovitosti (Narodne novine, broj 127/14, 116/18, 25/20 i 41/21; dalje u tekstu: Zakon o energetske učinkovitosti), što proizlazi iz članka 2. stavka 1. toga Zakona. Člankom 31. Zakona o energetske učinkovitosti – Energetska učinkovitost u javnoj nabavi, stavkom 1. propisano je da kada se provodi postupak javne nabave za nabavu proizvoda povezanih s energijom, javni naručitelj dužan je koristiti kriterije za odabir ponude i tehničke specifikacije vezane uz povećanje energetske učinkovitosti *u mjeri u kojoj je to u skladu s troškovnom učinkovitošću, gospodarskom izvedivošću, širom održivošću, tehničkom prikladnošću i dovoljnom razinom tržišnog natjecanja*. Člankom 32. istog Zakona – Eko dizajn proizvoda povezanih s energijom, stavkom 1. propisano je da proizvodi povezani s energijom *mogu biti stavljeni na tržište* samo ako su sukladni sa zahtjevima propisanim za eko-dizajn proizvoda i ako je njihova sukladnost utvrđena u propisanom postupku te ako su označeni u skladu s propisom koji se odnosi na tu grupu proizvoda. Stavkom 2. istog članka propisano je da ministar nadležan za gospodarstvo, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša, pravilnikom propisuje opće uvjete za eko-dizajn proizvoda i zahtjeve za stavljanje proizvoda povezanih s energijom na tržište i uporabu, dužnosti uvoznika, postupak ocjene sukladnosti i oznaku sukladnosti te druge uvjete koji osiguravaju primjenu zahtjeva za eko-dizajn proizvoda. Nadalje, člankom 44. stavkom 4. Zakona o energetske učinkovitosti propisano je da se do donošenja pravilnika iz članka 32. stavka 2. ovoga Zakona primjenjuju odredbe Pravilnika o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda povezanih s energijom (Narodne novine, broj 80/13.).

Člankom 403. stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da je žalitelj obvezan dokazati povredu postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi.

Žalitelj u predmetnom žalbenom postupku nije dokazao povredu materijalnog prava istaknute u žalbi. Naime, iz osporavanih dijelova tablice tehničkih podataka - točke 2.4.1. - Transformator za kućnu potrošnju 20(10)/0,4 kV, nije razvidna povreda materijalnog prava od strane naručitelja te žalitelj ne upućuje niti dokazuje da bi osporavanim propisivanjem traženih tehničkih zahtjeva bile povrijeđene odredbe ZJN 2016. Žalitelj, nadalje, samo paušalno navodi da je osporavanim propisivanjem naručitelj postupio suprotno važećem Zakonu o energetske učinkovitosti, pozivajući se pritom na članak 32. stavak 1. toga Zakona, kojim su, međutim, propisani zahtjevi za stavljanje na tržište proizvoda povezanih s energijom. Stoga iz navedenog nije razvidna povreda materijalnog

prava od strane naručitelja na koju se žalitelj poziva te je predmetni žalbeni navod slijedom navedenog ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da je dana 4. studenog 2021. godine uputio naručitelju zahtjev za pojašnjenjem/dopunom dokumentacije o nabavi, na koji je naručitelj odgovorio dana 5. studenog 2021. godine. Žalitelj citira točku 3. iz navedenog zahtjeva za pojašnjenjem/dopunom: „Molimo da se u retku „Nazivni slijed operacija“ osim nazivnog slijeda operacija 0-0.3s-CO-3 min-CO upiše i nazivni slijed operacija 0-0.3s-CO-15s-CO. Ovaj zahtjev čini se apsurdan budući da svaki prekidač sa ispitanom strožom sekvencom 0-0.3s-CO-15s-CO može ispuniti zahtjev za sporijom sekvencom 0-0.3s-CO-3 min-CO (obrnuto nije moguće). Isto potvrđuje i relevantna norma HRN EN 62271-100 točka 6.105.1.“ Prema tvrdnjama žalitelja, naručitelj je odgovorio: „Naručitelj ne prihvaća prijedlog ponuditelja da u tablicama tehničkih podataka za prekidače 35 kV i prekidače 20 kV izmijeni parametar Nazivni slijed operacija. U skladu s navedenim ostaje traženi parametar Nazivni slijed operacija 0-0.3s-CO-3 min-CO.“ Žalitelj navodi da, iako je u zahtjevu jasno i nedvosmisleno naveo da se u tablicama tehničkih podataka 2.1.2. i 2.2.2. za prekidače 35 kV i 20 kV osim traženog nazivnog slijeda operacija 0-0.3s-CO-3 min-CO doda i „nazivni slijed operacija 0-0.3s-CO-15s-CO“, naručitelj odgovara kako neće izmijeniti nazivni slijed operacija (radnu sekvencu), a što, navodi, uopće nije bio žaliteljev zahtjev. Navodi da je uz zahtjev priložio prijevod točke 6.105.1 relevantne norme IEC 62271-100 koja se odnosi na nazivni slijed operacija (nazivna radna sekvenca). U istoj točki, tvrdi žalitelj, jasno i nedvosmisleno se navodi da prekidači koji imaju različite vremenske intervale t' mogu biti ispitani s najkraćim vremenskim intervalom t' te da takvo ispitivanje obuhvaća sve nazivne radne sekvence (nazivni slijed operacija) s duljim vremenskim intervalom t' . Navodi da prekidači s ispitanom radnom sekvencom 0-0.3s-CO-15s-CO prema točki 6.105.1 norme IEC 62271-100 pokrivaju sve duže sekvence (intervale t'), odnosno u ovom slučaju 3 minute. Radna sekvenca se podešava i kontrolira od strane zaštitnog releja, a razlog zašto je naručitelj propisao radnu sekvencu 0-0.3s-CO-3 min-CO, prema žalitelju, je pogodovanje proizvođaču Siemens koji nema najkraću radnu sekvencu 0-0.3s-CO-15s-CO za prekidače 40,5 kV. U praksi to znači, ističe žalitelj, da iako prolazni kvar nestane u vremenu 2-3 sekunde prekidač se neće uključiti prije isteka 3 minute, dok u slučaju prekidača s najkraćom radnom sekvencom vrijeme prekida biti će maksimalno 15 sekundi što je neusporedivo kraće trajanje prekida napajanja. Budući da prekidači s najkraćom radnom sekvencom 0-0.3s-CO-15s-CO mogu raditi sa svakom dužom nazivnom radnom sekvencom (ista se podešava putem zaštitnog releja), a što potvrđuje točka 6.105.1 norme IEC 62271-100, žalitelj smatra da je njegov zahtjev za pojašnjenjem/dopunom u potpunosti bio opravdan.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da za navedenu tvrdnju žalitelj nije dostavio nikakve dokaze, već da samo paušalno iznosi žalbeni navod. Naručitelj kao dokaz nepogodovanja proizvođaču Siemens dostavlja katalog proizvođača Končar - Aparati i postrojenja d.o.o. navodeći da je jasno vidljivo iz osnovnih tehničkih podataka za prekidače 24 kV i prekidače 38 kV (stranice kataloga 4. i 5.) da i oni posjeduju nazivni slijed operacija „0-0.3s-CO-3 min-CO.“

Žalitelj u očitovanju na naručiteljev odgovor na žalbu u bitnome navodi da je vidljivo da naručitelj dostavlja samo isječke iz kataloga proizvođača Končar, a iz kojih nisu vidljivi svi tehničkom specifikacijom postavljeni zahtjevi. Konkretno, navodi da u dostavljenim katalogzima nema nikakvog spomena o električnoj trajnosti klase E2 niti o nazivnom naponu uklopnog/isklopnog okidača i EMP od 110 V DC, a što su bili izričiti zahtjevi naručitelja pod točkama 2.1.2. Tablica tehničkih podataka - prekidač 35 kV i 2.2.2. Tablica tehničkih podataka - prekidač 20 kV.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je da je žalitelj dana 4. studenog 2021. godine uputio naručitelju zahtjev za pojašnjenjem/izmjenom dokumentacije o nabavi, u kojem je, među ostalim, zatražio da se u tablicama tehničkih podataka pod točkama 2.1.2. i 2.2.2. u retku „Nazivni slijed operacija“, osim nazivnog slijeda operacija 0-0.3s-CO-3 min-CO upiše i nazivni slijed operacija 0-0.3s-CO-15s-CO. Navedeni zahtjev obrazložio je na način da svaki prekidač s ispitanom strožom sekvencom 0-0.3s-CO-15s-CO može ispuniti zahtjev za sporijom sekvencom 0-0.3s-CO-3 min-CO (obrnuto nije moguće), a da isto potvrđuje i relevantna norma HRN EN 62271-100 točka 6.105.1. Prema žalitelju, osporavanim zahtjevom pogoduje se proizvođaču Siemens. Naručitelj, kao dokaz nepogodovanja, u pravitku odgovora na žalbu dostavlja katalog proizvođača Končar - Aparati i postrojenja d.o.o. Uvidom u osporavane Tablice tehničkih podataka, utvrđeno je da su pod točkom 2.1.2. opisani zahtjevi za prekidač 35 kV, a da su pod točkom 2.2.2. opisani zahtjevi za prekidač 20 kV te je kod oba prekidača tražen nazivni slijed operacija „0-0.3s-CO-3 min-CO“. Uvidom u dostavljeni katalog proizvođača Končar - Aparati i postrojenja d.o.o. utvrđeno je da su točkom 3., podtočkama 3.1., 3.2. i 3.3. kataloga opisane karakteristike prekidača nazivnih napona 12 kV, 24 kV i 38 kV.

Člankom 403. stavkom 3. ZJN 2016 propisano je da je naručitelj obavezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Naručitelj u predmetnom žalbenom postupku nije dokazao svoje navode iz odgovora na žalbu da postoji više proizvoda koji mogu udovoljiti spornoj tehničkoj karakteristiki, odnosno da se u konkretnom slučaju ne radi o pogodovanju određenom gospodarskom subjektu. Naime, iz dostavljenog kataloga proizvođača Končar - Aparati i postrojenja d.o.o. razvidno je da se odnosi na karakteristike prekidača nazivnih napona 12 kV, 24 kV i 38 kV, a ne na prekidače nazivnih napona 35 kV i 20 kV, tražene dokumentacijom o nabavi, a čije karakteristike žalitelj žalbom osporava. Stoga naručitelj nije otklonio prigovor žalitelja da se kod određivanja zahtjeva o nazivnom slijedu operacija za prekidače 35 kV i 20 kV u Tablicama tehničkih podataka 2.1.2 i 2.2.2. radi o pogodovanju određenom gospodarskom subjektu odnosno o neopravdanom ograničenju tržišnog nadmetanja pa je predmetni žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Žalitelj nadalje osporava traženje iz točke 4.2.2. dokumentacije o nabavi – Podaci o angažiranim tehničkim stručnjacima ili tehničkim tijelima, kojom je, u dijelu h), tražena jedna (1) osoba osposobljena za primjenu standarda računalne sigurnosti za opremu koja se nudi u sklopu srednjenaponskog postrojenja (Cyber security). Također, žalitelj osporava traženje iz točke 4.2.3. dokumentacije o nabavi – Obrazovne i stručne kvalifikacije izvođača radova ili njihova rukovodećeg osoblja, kojom je za osobu pod 4.2.2. h) propisano: „u okviru struke dostaviti potvrdu/svjedodžbu o završenom obrazovanju min. SSS elektrotehničke struke, te važeći dokaz o osposobljenosti (potvrdu, uvjerenje ili certifikat) izdan od strane proizvođača uređaja ili njegovog ovlaštenog zastupnika/ovlaštenog obukovnog centra da je osposobljen za primjenu standarda računalne sigurnosti na ponuđenom tipu mrežne opreme staničnog sustava upravljanja i zaštite. Zastupnik/obukovni centar mora dokazati zastupstvo dostavom odgovarajućeg dokumenta. Žalitelj navodi da se oprema koja se odnosi na mrežnu opremu staničnog sustava upravljanja i zaštite nalazi u poglavlju troškovnika „Komunikacija i upravljanje“, stavke troškovnika 11.1.2, 11.1.3, 11.2.1 i 12.2.3, a u troškovniku uz svaku od ovih stavki stoji napomena „Ne nuditi, osigurava Naručitelj“. Budući se mrežna oprema staničnog sustava upravljanja i zaštite iz citiranih stavki troškovnika, kao i pripadajući radovi, ne nude od strane ponuditelja (opremu i radove osigurava sam naručitelj), žalitelj smatra da ne postoji temelj za traženje tehničkog stručnjaka – osobe osposobljene za primjenu standarda računalne sigurnosti.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da za navedenu tvrdnju žalitelj nije dostavio nikakve dokaze, već da samo paušalno navodi da se traženi uvjet sposobnosti odnosi na opremu i radove na staničnom računalu koji se ne nude u ovom postupku nabave. Međutim, navodi, žalitelj pogrešno tumači za što se traži navedeni stručnjak, budući da se ne traži za radove na opremi koju će osigurati i ugraditi naručitelj i koja se nalazi u točkama 11.1.2., 11.1.3., 11.2.1. i 12.2.3. troškovnika, već se navedeni stručnjak traži za opremu u stavkama 11.1.4., 11.3.3. i za radove u stavci 11.3.8. Dakle, navodi naručitelj, sve navedeno se odnosi na dobavu, ugradnju, konfiguriranje, parametriranje, podešenje i ispitivanje funkcionalnosti modularnog upravljivog ethernet preklopnika.

Žalitelj u očitovanju na naručiteljev odgovor na žalbu u bitnome navodi da je u žalbi jasno naveo da je riječ o stavkama 11.1.2., 11.1.3., 11.2.1. i 12.2.3. Dakle, da je riječ o opremi i radovima, a ne samo o radovima kako to u svom očitovanju krivo interpretira naručitelj. Budući da je u troškovniku jasno istaknuto da svu tu opremu i radove ne treba nuditi, već da ih osigurava sam naručitelj, žalitelj ponavlja da ne postoji relevantna osnova za traženje iz dokumentacije o nabavi prema kojoj ponuditelj mora angažirati tehničkog stručnjaka - osobu osposobljenu za primjenu standarda računalne sigurnosti iz razloga što se radi o opremi i radovima koji nisu u opsegu potencijalnog ugovaratelja (izvođača). Navod naručitelja da bi se sporni zahtjev odnosio na ethernet preklopnik žalitelj smatra besmislenim, budući da ta oprema, tvrdi žalitelj, ne spada pod industrijsko (stanično) računalo, kao i jer ethernet preklopnik nije dio opreme u sklopu srednjenaponskog postrojenja.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je da su točkom 4. dokumentacije o nabavi propisani Kriteriji za odabir gospodarskog subjekta (Uvjeti sposobnosti) te da je podtočkom 4.2.2. - Podaci o angažiranim tehničkim stručnjacima ili tehničkim tijelima, tražena jedna (1) osoba osposobljena za primjenu standarda računalne sigurnosti za opremu koja se nudi u sklopu srednjenaponskog postrojenja (Cyber security). Nadalje, utvrđeno je da je podtočkom 4.2.3. dokumentacije o nabavi – Obrazovne i stručne kvalifikacije izvođača radova ili njihova rukovodećeg osoblja, propisano da je za osobu pod 4.2.2. h) potrebno: „u okviru struke dostaviti potvrdu/svjedodžbu o završenom obrazovanju min. SSS elektrotehničke struke, te važeći dokaz o osposobljenosti (potvrdu, uvjerenje ili certifikat) izdan od strane proizvođača uređaja ili njegovog ovlaštenog zastupnika/ovlaštenog obukovnog centra da je osposobljen za primjenu standarda računalne sigurnosti na ponuđenom tipu mrežne opreme staničnog sustava upravljanja i zaštite. Zastupnik/obukovni centar mora dokazati zastupstvo dostavom odgovarajućeg dokumenta.“

Naručitelj je u odgovoru na žalbu naveo za koje stavke troškovnika je tražio osporavanog stručnjaka. Naime, naveo je da se radi o stavkama 11.1.4., 11.3.3. i 11.3.8. troškovnika. Uvidom u troškovnik predmetne dokumentacije o nabavi utvrđeno je da se navedene stavke nalaze u dijelu troškovnika „Komunikacija i upravljanje“, kao i da se odnose na opremu: „modularni upravljivi ethernet preklopnik“ (stavke 11.1.4. i 11.3.3.) te na „konfiguriranje, parametriranje i podešavanje alarm monitora i preklopnika te ispitivanje funkcionalnosti istih s izradom izvještaja“ (stavka 11.3.8.). Navedeno nisu stavke koje osporava žalitelj (11.1.2, 11.1.3, 11.2.1 i 12.2.3), a koje se također nalaze u istom dijelu troškovnika. Žalitelj u očitovanju na naručiteljev odgovor na žalbu osporava obrazloženje naručitelja da bi se sporni zahtjev odnosio na ethernet preklopnik, budući da ta oprema, prema tvrdnjama žalitelja, ne spada pod industrijsko (stanično) računalo, kao i jer ethernet preklopnik nije dio opreme u sklopu srednjenaponskog postrojenja.

Prema ocjeni ovog tijela zahtjev naručitelja iz podtočki 4.2.2. i 4.2.3. dokumentacije o nabavi u skladu je s odredbama članka 268. stavka 1. točki 4. i 8. ZJN

2016. Također, žalitelj nije dokazao da oprema iz stavki 11.1.4. i 11.3.3. - modularni upravljivi ethernet preklopnik, na koje upućuje naručitelj, ne spada pod industrijsko (stanično) računalo, kao i da ethernet preklopnik nije dio opreme u sklopu srednjenaponskog postrojenja. Naime, podtočkom 4.2.2. h) tražena je jedna (1) osoba osposobljena za primjenu standarda računalne sigurnosti za opremu koja se nudi u sklopu srednjenaponskog postrojenja (Cyber security). Predmet nabave u konkretnom postupku je izgradnja TS 35/20(10) kV Bogomolje, što je srednjenaponsko postrojenje, a stavkama 11.1.4. i 11.3.3. propisana je oprema u dijelu troškovnika „Komunikacija i upravljanje“, iz čega je razvidno da se radi o opremi traženoj u sklopu radova na izgradnji srednjenaponskog postrojenja, što je u skladu s traženjem iz podtočke 4.2.2. h) dokumentacije o nabavi. Slijedom svega navedenog ovo je tijelo prihvatilo argumentaciju naručitelja te je predmetni žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj zaključno navodi da je iz troškovnika predmetne dokumentacije o nabavi vidljivo da je naručitelj pod točkom 3.1.2.7. troškovnika detaljno opisao karakteristike releja tip 7UT85 „Siemens“. Potom, da je naručitelj te iste karakteristike postavio kao tražene karakteristike u točki 4.1.6 Tablica tehničkih podataka - relej za 35 kV sklopni blok - trafo polje. Nadalje, žalitelj navodi da je iz troškovnika vidljivo da je naručitelj pod točkama 3.1.1.7. i 3.1.3.7. troškovnika detaljno opisao karakteristike releja tip 7SJ82 „Siemens“. Potom, da je te iste karakteristike postavio kao tražene karakteristike u točki 2.1.7 Tablica tehničkih podataka - relej za 35 kV sklopni blok - vodno, mjerno polje. Isto tako, navodi, uvidom u troškovnik vidljivo je da je naručitelj pod točkama 5.1.1.7., 5.1.2.7., 5.1.3.7., 5.1.4.6., 5.1.5.7. i 5.1.6.7. troškovnika detaljno opisao karakteristike releja tip 7SJ82 „Siemens“. Potom, da je naručitelj te iste karakteristike postavio kao tražene karakteristike u točki 2.2.8 Tablica tehničkih podataka - relej za 20(10) kV sklopni blok. Ovakvim postupanjem naručitelja, smatra žalitelj, došlo je do očiglednog pogodovanja proizvođaču Siemens te do potpunog izostanka tržišne utakmice. Žalitelj navodi da na tržištu ne postoji niti jedan drugi proizvođač koji bi mogao u potpunosti udovoljiti svim tehničkim zahtjevima te da su ovakvim postupanjem naručitelja prekršene zakonske odrede iz članaka 4. stavka 1., 205. stavaka 1. i 2., 206. stavka 2. te 210. stavaka 1. i 2. ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da za navedenu tvrdnju žalitelj nije dostavio nikakve dokaze, već da samo paušalno navodi da su navedeni releji karakteristični samo za jednog proizvođača, dok ničim nije dokazao da drugi proizvođači releja ne mogu ponuditi releje sa zadanim tehničkim karakteristikama te zbog čega bi zahtjev za nabavu specificiranih releja za njih bio ograničavajući i diskriminatoran. Nadalje, navodi da je u skladu s člancima 203. - 207. ZJN 2016 naručitelj ovlašten opisati predmet nabave tako da odredi njegove karakteristike i tehničke specifikacije kako bi bio siguran da će dobiti upravo traženi predmet nabave, zatim da naručitelj postupak nabave provodi u skladu sa svojim potrebama pri čemu određuje predmet nabave na način da predstavlja tehničku, tehnološku, oblikovnu, funkcionalnu ili drugu objektivno odredivu cjelinu. Osim toga, navodi, žalitelj koji nije proizvođač releja, već se bavi isključivo trgovačkom djelatnošću, može nuditi releje bilo kojeg proizvođača.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je da je stavkom 3.1.2.7. troškovnika tražena „Jedinica upravljanja i zaštite polja“, za koju su istom stavkom opisane tehničke karakteristike te je određeno da se traži „tip: 7UT85 Siemens ili jednakovrijedan“. Opisane karakteristike iz stavke 3.1.2.7. troškovnika naručitelj je opisao u Tablici tehničkih podataka – točka 4.1.6. – relej za 35 kV sklopni blok – trafo polje. Nadalje, utvrđeno je da su stavkama 3.1.1.7. i 3.1.3.7. troškovnika tražene „Jedinice upravljanja i zaštite polja“, tip: „7SJ82 Siemens ili jednakovrijedan“ s opisanim tehničkim karakteristikama. Opisane karakteristike naručitelj je opisao i u Tablici tehničkih podataka – točka 2.1.7. - relej za 35 kV sklopni blok – vodno, mjerno polje. Također, utvrđeno je da su

stavkama troškovnika 5.1.1.7., 5.1.2.7., 5.1.3.7., 5.1.4.6., 5.1.5.7. i 5.1.6.7. tražene „Jedinice upravljanja i zaštite polja“, tip: „7SJ82 Siemens ili jednakovrijedan“ s opisanim tehničkim karakteristikama. Opisane karakteristike naručitelj je opisao i u Tablici tehničkih podataka – točka 2.1.8. - relej za 20(10) kV sklopni blok.

Člankom 203. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da naručitelj određuje predmet nabave na način da predstavlja tehničku, tehnološku, oblikovnu, funkcionalnu ili drugu objektivno odredivu cjelinu.

Člankom 206. stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da tehničke specifikacije moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku javne nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju.

Žalitelj u predmetnom žalbenom postupku, nije sukladno članku 403. stavku 2. ZJN 2016, dokazao povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi. Naime, razvidno je da žalitelj ne upućuje konkretno niti na jedan zahtjev iz osporavanih dijelova troškovnika i s njima povezanih tablica tehničkih podataka, nego općenito ukazuje da tehničke specifikacije pogoduju jednom proizvođaču. Drugim riječima, žalitelj nije ni na koji način konkretizirao koje to točno tehničke karakteristike predstavljaju neopravdane prepreke tržišnom nadmetanju. Naime, da bi se utvrdilo postojanje povrede materijalnog prava iz članka 206. stavka 2. ZJN 2016. odnosno da tehnička specifikacija ima učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju potrebno je prvenstveno utvrditi (a što je žalitelj dužan dokazati sukladno članku 403. ZJN 2016) da je naručitelj tržišno nadmetanje ograničio. Žalitelj činjenicu takvog ograničenja može dokazati time što na tržištu neki drugi gospodarski subjekt(i), uključujući i žalitelja, svojim proizvodom, koji u cijelosti ne udovoljava traženoj tehničkoj specifikaciji, mogu udovoljiti specifičnim zahtjevima naručitelja u pogledu svojstva i namjene proizvoda za potrebe naručitelja. Kako žalitelj u konkretnom slučaju nije obrazložio na koji način i u kojem dijelu smatra da se zahtjevima tehničke specifikacije pogoduje određenom gospodarskom subjektu u odnosu na druge subjekte na tržištu, niti je dokazao činjenicu da je tržišno nadmetanje ograničeno, ovo državno tijelo nije našlo osnova za zaključak temeljem kojeg bi se utvrdile nezakonitosti na koje žalitelj upućuje odnosno nije utvrđeno da je naručitelj propisivanjem tehničkih specifikacija pogodio određenom gospodarskom subjektu u odnosu na ostale subjekte na tržištu, odnosno stvorio neopravdane prepreke za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju.

Nadalje, naručitelj je osporavane proizvode opisao na način da traži „tip Siemens ili jednakovrijedno“, što je u skladu s člankom 210. stavkom 2. ZJN 2016. Također, naručitelj je točkom 2.4. predmetne dokumentacije o nabavi – Kriteriji za ocjenu jednakovrijednosti predmeta nabave, propisao: „Pojedine pozicije u Troškovniku imaju oznake (nazive) određenog proizvođača i tipa (ili kataloškog broja), jer se na taj način najbolje mogu opisati tehničke karakteristike proizvoda. To, međutim, ne znači da se mora nuditi proizvod tog proizvođača, već se može nuditi proizvod bilo kojeg proizvođača koji je jednakovrijedan tehničkim karakteristikama proizvoda naznačenog u Troškovniku. Pod pojmom „jednakovrijedan“ podrazumijeva se da ponuđeni proizvod mora biti jednake ili bolje kvalitete te istih ili boljih karakteristika od proizvoda naznačenog u Troškovniku. Ponuditelj mora dokazati jednakovrijednost ponuđenog proizvoda. U suprotnom će naručitelj smatrati da ponuđena roba nije sukladna traženoj, a ponudu ocijeniti nepravilnom. Ukoliko Ponuditelj koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu nudi proizvođača i tip proizvoda koji nije naveden u Troškovniku na kraju će postupka dokazivati jednakovrijednost dostavom ažurnih popratnih dokumenata, odnosno potvrdama i drugom dokumentacijom kojom dokazuje da je ispunio propisane uvjete iz Tehničke specifikacije. Ukoliko se nudi proizvod koji je jednakovrijedan proizvodu opisanom u troškovniku, Ponuditelj koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu biti će dužan uz ažurirane popratne dokumente, ukoliko ih naručitelj bude tražio, dostaviti dokaze jednakovrijednosti za robu koja je navedena u točki

4.2.4. ove DON. U suprotnom će naručitelj smatrati da ponuđena roba nije sukladna traženoj, a ponudu ocijeniti nepravilnom.“ Slijedom navedenog, žalitelj nije dokazao da je naručitelj osporavanim dijelovima troškovnika i tablica tehničkih podataka povrijedio zakonske odredbe iz članaka 4. stavka 1., 205. stavaka 1. i 2., 206. stavka 2. te 210. stavaka 1. i 2. ZJN 2016 te je predmetni žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Slijedom navedenog, temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016., odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja te će naručitelj u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Prema članku 425. stavku 6. ZJN 2016., naručitelj je obavezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna. Sukladno odredbi članka 431. stavka 3. ZJN 2016., stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Budući da je žalba žalitelja osnovana, usvaja se zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

1. HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o.,
Zagreb, Ulica grada Vukovara 37
2. Ramić-Trade d.o.o., Podstrana,
Put starog sela 11